

Kilián László
Derűrokka
(napló; részlet)

11. 23.

Az a jobb, ha a Nyilas visszafelé, vagy az, ha felfelé lövi vesszejét? Merengeni jöttünk vagy farkasszemet nézni?

11. 24.

A gyors és erős szenvedélyt keresném, de így öregedve a lassú és fel-felizzó közelget. Advent jön, én meg még a betakarításnál szöszmötölök.

11. 25.

Megijesztettek Gyuri versei. Azóta is sokszor eszembe jut (őrlődve a látványszenvedély és a depresszió között) az a sok pontos morálpszichológikus egyszerű kép. Amelyek ábrázolnak és rögzítenek. Konstatálni lehet őket: ez jó! De mi kell legyen a mozgósító süvöltéssel?

11. 26.

Tiltott vagy titkos? Elsőre a két jelző szinte teljesen azonos jelentésűnek hat, mintha a formailag egyívású két kép együtt járna a tartalmi rokonsággal. Pedig végletes a különbség, foghatatlan a távolság. A tiltott az, amit valamikor tudtunk, de elrejtjük. Ami tiltott, az szégyen, akár akarom, akár éppen ágálok ellene, A titok, ami rejtve van holnapra, felismerjük vagy ott marad abban az izgalmas homályban.

11. 27.

Szabadban zenét hallgatni. Hallgatod a zenét, és az értelmezi, formálja, áttelekesíti a tájat – a lelkén változtat. Örül a táj, a zene. Örülsz neki te is.

11. 28.

Annak a folytonos sejtelme képezte el, hogy valami kívülem levő teszi velem, ami megtörténik. Valami gondviselészerű. Akkor találok (meg) valamit, amikor mást keresek, akkor következik be a várt, amikor halványul a hit. Persze keresni és hinni nekem kell!

11. 29.

Húzd be a szárnyadat, most szántani kell! Dobd le a hámat, repülj! Hozz mannát!

11. 30.

Tacitus könyvemnek – most, hogy hosszú idő után megint kézbe vettem – igen megörültem. Annak idején beértem volna belőle egy vászon kötéssel, de akkor, ott hamarjában, az a nejlon kötésű exkluzívabbat kellett megvennem. Így utólag, évtizedek múltán viszont, öröm bírni egy sorszámozott, víznyomatos könyvet. Ma új lendületet kapott a Tengeri, a regény.

12. 01.

Régóta szerettem volna Telemann-zenét hallgatni. Ma ez sikerült: bár-mikor megint örülhetek neki. Megrökönyít, hogy a barokk zenének mennyi arca lehet. Fura könnyedsége van és helyet teremt a hangszervirtuózoknak. Persze ez hátrány is lehet. Nekem a hallottakkal nagyobb szerencsém volt: könnyed elegancia és minden későbbi dallamoskodó előfutára.

12. 02.

Megvizsgálták a vastagbelemet: némely helyeken olyan boltíveket láttam élő anyagból, mint a templomoké vagy a palotáké. Boltíves termei lehetnek az alvilágnak is.

12. 03.

Nagyokat röhögni azon a trágárságon, hogy baromarcú – elképzelte ezt már csak egyszer is valaki?

12. 04.

Valóban fölösleges folyamatosan szorítani valami elképzelt valóságot/eszményt!

Elengedni! Legalább kísérletképpen, hogy mi történik. Talán ez több is annál, amikor haladékot kapsz vagy szerzel.

12. 05.

Olyan irama volt a mai napnak, amilyennek mindegyiket szeretném. Fábián Laci filozofikus eszmefutamának könyvét hozhattam el a nyomdából! Regény trilógiámnak szánt kéziratot „szűzkönyvét” is megkaphattam ott.

Aztán este visszaadtuk szülőfalujának, Nagyesztergárnak Ányos Pált, a szendés-nevetős lírikust.

12. 06.

A rokonlátogatás ünnepei, amelyeket igaz hittel kéne ráteríteni az aggodalmakra. Azokra az aggodalmakra, hogy a cselekvés elszalasztása ártalmadra lesz! Ma is jó lett volna felhőtlenül örülni a traktának.

12. 07.

Várom, hogy jöjjön már. Várom. Várom. Ha türelmetlenül, akkor is ki kell várnom, míg megérkezik. Megérkezik (az ötlet), és akkor egy időre nyugalom van. Az nyugtat meg, hogy tudtam előre lépni, továbbhaladni.

12. 08.

Talán jó az, hogy meg akarok szabadulni a keresés és gyűjtögetés mániájától. Talán jobb, ha belenyugszom, hogy időről időre el kell sodródnom annak a közeléből, amit fontosnak tartok vagy imádok.

12. 09.

És ami fele hónapok óta meneteltél, ahhoz hirtelen odaérsz és a pillanat felmagasodik előtted. Ahogy a pillanat nő, vele cseperedsz a magasságig te is.

És a költészet felragyogott. Jön, hogy a pegazus patája megpendült, megrázta sörényét. Nekibuzdult, vágatott, aztán elszállt. Vitt a katarziszig, üdvösségig.

12. 10.

Vivaldit hallgatom és az jut eszembe, hogy a barokk befalazta a reneszánszt vagy az antikvitást, és megint a nagykeresztény átszellemültséget kívánta univerzummá tenni, de az antik istenek/szellem hamarosan életöszönből megint áttörte a falat, a restauráció elbukott. Az istenek, az antik szellem azonban egy saját restaurációba ugyanúgy roppant bele, mint az aki kétszer befalazta.

12. 11.

Észrevetted-e, hogy ott hagytad a hátad mögött? Most, amikor visszatáltál hozzá, csodálkozol el: bizony nagyon hiányzott a Nyolc kis preludium és a ... heiden Heiland korál Bachtól. Gyermek-ifjú korom tápereje.

... előtte meg Botár Attila eredethipotézisei a mesélés születéséről. Azt mondja, az első az álomélmény közreadási készítése, a második a bajelhárítás ...

12. 12.

Gyermekkori hancúrozós estek, amikor te még folytatni akartad a boldozást, de a társak (nagyok és idősebbek) már kedvük szegetten; elvultak volna aludni.

Aki megmarad, az már megváltozott, aki már kívül került a látókörön, az marad ugyanolyan, de ő is csak egy kétes értékű emlékezetben.

12. 13.

Luca-nap – varázsnap. Délelőtt hánykolódás a vásári forgatagban, kellemes tapintású holmik körül is elidőzhettem. Délután és este pedig a nyugodt hangulatú szerkesztői aprómunka a szőci Preininger Kálmán könyve körül. Hosszú Luca-nap.

12. 14.

Ma annak örültem, hogy kisebbik fiam, Dani fontosnak tartja, hogy meglepjen: ki akar tenni magáért karácsonykor. Este arra is rácsodálkoz-

hattam (örülhettem neki), hogy barátai becsülik és felelősnek tekintik magukat érte.

12. 15.

A tartalmak szépen lassan megtelnek jelentéssel, aztán fokról fokra elvesztik őket!

... és mi ad jelentést?

Delimir Rešicki: Halott gép